

Ματ. 23:17
Ματ. 23:23

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ-ΚΙΒΩΤΟΣ ΣΟΤΗΡΙΑΣ

Η λέξη **Εκκλησία** παράγεται από το βιβλίο ψαλμ. **Εκ**-καλή και συμπληρεί τη γενική κάθε κοινωνία ανθρώπων (**Θουκ. 1, 32**) ή μερικά κοινωνία ανθρώπων προς ορισμένους σκοπούς, όπως η Εβραϊκή συναγωγή (**Πράκ. 7, 38 - Εβρ. 2, 12**).
Ιδιαίτερα δε κωροικείται η λέξη επί των εβραίων πιστών.

Τόσο όμως σαν **Άγια Γραφή** όσο και στους Πατέρες της Εκκλησίας παρατηρούμε την εγγενή συνηκρίμενο ορισμό της Εκκλησίας με την οχολογική και συλλογική έννοια. Στην πραγματικότητα βέβαια δεν πρόκειται περί πράξης εξαγωγής δεδομένου ότι περί της έννοιας της Εκκλησίας στους Πατέρες βολικόνται ποικίλα περιγράμματα από όσα δα περιέχει κανείς. Διότι τόσο οι πρότεροι όσο και η πρακτική της Ορθόδοξης προέβρουν μια έκφραση και παραστάση της Εκκλησίας που είναι ποικίλα δυνατά από κάθε ορισμό. Διότι η Εκκλησία ως επέκταση της ζωής δεν είναι κάτι που μπορεί να οριστεί ή περιγραφεί λογικά. Δεν είναι ούτε πράγμα, ούτε αντικείμενο, ούτε έννοια ή να χρησιμοποιηθεί ή να υποκείται σε ορισμό και περιγραφή. ~~Και εκείνο το οποίο δα ληφθή περί αυτής να είναι μια έκφραση της πραγματικότητας, να εξεικονίσει την ζωτικότητα της. και αυτό μπορεί να το κάνει η παραστάση θεολογία και η λογική πρακτική της Εκκλησίας.~~ **Ποιός** στους Πατέρας, το βιουδαώτερο είναι η συνοχική δεωμική ομιλία ή προοπτική του σχεδίου του Θεού, με την οποία γινώσκουμε το μυστήριο της Εκκλησίας.

Μετατάτο ρόλο

Τί είναι **Εκκυσία** κατ' ουσίαν δέν βρίσκομε στήν **Κ.Δ.** σημαδύ δέν υπάρχει ορισμός τής Εκκυσίας, μόνον εξεικονίτσαται παρυσιδώς, άλλοτε ως βάση των πιστών του κυβερνώσασσας άπορτίως άπο τού κλειού, και άλλοτε ως κέντρο ή βάση, διά τού όποίου μετοχετρώεται σάν κόσμος ή άπορτυρωτική τού λυτήρος, ένεργεια και άδύτος τού ρόλου. Επίσης και στήν **Παράδοση** δέν υπάρχει τέλειος ορισμός τής Εκκυσίας, άλλά τού όποίου έχομε περίγραφή στήν Εκκυσία κατά τήν στήν **Γραφή** διτήν τής βουή, είτε ως κοινωνίας πιστών άρχιστάς μετά τής κ' έφασης αδύτης, τού Χριστού, ένωμενος, είτε ως κωοποιού κέντρο τής άπορτυρωσής ως Χριστού παράτενομένου έως αώνας και ένεργησίας τών άρχιερατικών και προφητικών τού ένεργεια.

Από τήν **Ορθόδοξη** Εκκυσία καλείται τού έσόν καθόδουμα τού ίδενδέν κέν άπο τού ένανθρωπηθόσος Μόχου τού Θεού επί στήνεια και άφάστω τών άνδρωπών, και Θεού τού Θεού κώρος και τών άνδρωπών αούτ άποτερομένον δε εξ άνδρωπών ήλων πιστών έχόντων και τών ούτων κοινωνία ντων ήνωσάμενων, συμριμένων δε έως τόν λαόν και έως τόν οίετάντα κώμεν, τόν ονάχοντα τών άρχών αούτ οί άδιακόπτου άδασοχής έως τούς Αποστόλους και οί αούτων έως τόν κώριον. Η Εκκυσία οποδία έται βέ βρατεωμένη και βέ ορισμωσένου βέ σών οποία βή πτεριζαμβώνοντα και οί άγγελοι μαθί με, τούς δικούους τής Παλαίας Διοδμήκης και τής Καίνης Διοδμήκης —

Η εκκλησία με αυτή είναι η σωτηρία υποδύει, το να είναι ο καθένας
 μας δευτερεύον και να 'αμνησθώμεν Αλλά του δευτερεύον Εκκλησία.
 Υποδύει και δευτερεύον δευτερεύον, τίποτ' άλλο στην τήρηση και
 βασιστού μετ' αυτού. Είμαστε δευτερεύον και ανήκουσε
 στην Αγάπη Εκκλησία, να να πετύχουμε την αληθινή σω-
 τηρία. Κατά τον φόρο Αδελφότητα "η Εκκλησία είναι ο φε-
 βός παρατεταμένου εως τους αιώνας". και αφού έβλεπα
 να, άρα **"extra ecclesiam salus non est"** της Εκκλησίας δεν
 υπάρχει σωτηρία". Αυτό το έλεγε ο άγιος Κωνσταντός, αυτό
 το διδάσκουν και το τονίζουν και οι ορθόδοξοι Πατέρες
 της Εκκλησίας μας. Αυτό πιστεύουμε και το μοιρολογούμε
 όλοι μας στο Σάββατο της πίστεως. **"ΠΙΣΤΕΩ... ΕΙΣ
 ΗΜΑΣ, ΑΓΙΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΩΝ
 ΟΜΟΛΟΓΩ ΕΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΙ ΕΙΣ ΑΓΡΕΩΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ"**. Δεν
 υπάρχει πίστη στην Εκκλησία και ανήκου στην Εκκλη-
 σία, και βαπτισμοί από την Εκκλησία, γιατί έξω από την
 Εκκλησία δεν υπάρχει άρεση αμαρτιών, ούτε άναχρη-
 στή, ούτε σωτηρία ούτε αληθινή βαπτισμα. Μετά στην
 Εκκλησία είναι ο Χριστός, ο Σωτήρας. Μετά στην
 Εκκλησία και η σωτηρία.

Θυμάστε την κλητική του Νωε; Υπήρξε κλη-
 τής σωτηρίας να τον Νωε και τα παιδιά του. Μα-
 νόταν τότε στην κοινωνία το κακό και μαρτυρία,
 κατέταξε η βάρκα το πνεύμα διέφυγε η εξα-
 χρεία, όλα τα ζώα και ψάρια των ανθρωπών της
 εποχής εκείνης. και ο Νωε ζούσε μεταξύ των
 κακών και φανταζών, μεσα στην κοινωνία των
 εαυτοκρατών, αυτός και η γυναίκα του και τα παι-
 δια του. Ακατός και ενοβέθης ήταν ο Νωε. Με
 πνεύμα Θεού κλητέρου του βεβού του. Αλλά τι

Δα ηνόνταν ο υίπρος, τὴ δα ηνόνταν τὸ παύδα τὸ μετὼν καθά-
 μερήν ἔπαση με τὸς οἰεφθαρηένος. **ἘΠΡΕΤΕ** νὰ βῶδε
 καὶ ἀπὸ τὸν κατὰ κινῶμο τὸς κακοῦ καὶ ἀπὸ τὸν κατὰ-
 κινῶμο τὸν ὁσάτων, ποὺ γὰ τὴν πλά τὴν ποινῶν,
 ἔπρεπε ἡ δίκαιη ὁρή τὸς Θεοῦ. καὶ νὰ ἡ Κιβωτός.
 Ὁ Νῶε τὴν κατὰ κινῶμο ἀπὸ τὸν Θεοῦ τὴν ἔπρεπε
 καὶ Θεοῦ κατ' ὁσάτων ἔρχο ἡτὼν ἡ Κιβωτός. Μεγά βε
 ἀπὸν βῶδεκε ὁ δίκαιος. Ὁ βολ ἔμεναν ἐσὼ τὴν Κιβα-
 τὸς, παραβῶνικαν, ἀπὸ τὰ κινῶμα τὸς κατὰ κινῶμο καὶ
 πνιγκὼν ὁσολ. Δεῦ ἔμενε ἡ ψυχὴ ἡντὼν ἄνθρω-
 πῶν καὶ ζῶων. Μονάχα οἱ δίκαιὴ ψυχὴς τὴν οἰκογένεια
 Νῶε, μόνον αὐτὲς βῶνικαν. Ἀπὸς κατέβηκαν ἐσὼ
 Κιβωτός, καὶ αὐτὲς ἀββαρῶνικαν μετὰ βε ἀπὸν, αὐ-
 τὲς καὶ βῶνικαν. Μόνον αὐτὲς καὶ κανεναετὸς.

Πρὸς τὴν Κιβωτὸ ἀπὸν, τὴν Κιβωτὸ τὸς Νῶε
 παραβῶνικαν οἱ ἀποὶ πατέρες μας τὴν Ἐκκλήσια
 τὸς Χριστοῦ. Πρὸς μας κανεναετὸς ποχὴμορρε ἀββαρῶν
 τὴν τὸ κακό. Κινῶμα πεινώρια καὶ ζῶββαρῶν τὰ κινῶ-
 μα τὴν ἀμαρτίας, ἐν κινῶνικαν καὶ ἀνατρεπὸν τὸ πᾶν.
 Παραβῶν οἱ πατέρες καὶ ἀββαρῶν ἄσθηρῶν ἐσὼν τὴν
 νὰ τὴν ἀββαρῶν. Σὺ κινῶνικαν πρὸς τὸν ἀββαρῶν καὶ
 βῶνικαν. Παραβῶν νῶνους. Παραβῶν ὁμῶς καὶ
 χερὸντες. Ἀνθρώπων τὸς ὁποῖος νὰ ἡ Κιβωτὸ καὶ ἡ
 πῆρα, ἡ δέβη καὶ ἡ κινῶνικαν, τὸ ἀββαρῶν καὶ ἡ ἀπο-
 σῶν, ἔπρεπε νὰ κατὰ ἐν ποχὴ ἀββαρῶν, ἐσὼ ἀπὸ τὰ
 κινῶμα τὸς κῶμο, γὰ παραβῶνικαν κινῶμο μετὰ
 ζῶν καὶ κινῶν, ὅχι ἐπὸν τὸ ζῶββαρῶν κακό καὶ
 ἡ ἔπαση-ἐπακαστατημέν βῶνικαν τὸς βῶνικαν καὶ
 ἀπὸν. Χρῆσες ἀνθρώπων, ποὺ τὸς ἔπρεπε νὰ
 ζῶν τὸς ἐκκλήσια, γὰ νὰ ζῶν **ἔν ἄμῃ**, καὶ

F' Αξιζει να διατηρωμε εδω το ουσιακο τραγοδι παρ' ηδει:

Η βοορνοα συσσομανα και το κληρο ορειφει
τω μικροσ μας καραβιοσ, κωδε ξερετ' οριφει

Ηχ οκιστηκαν τα παντα ημ' αν. βαρυν' η χαλκωια,
βουδα ορεε, οτ' ηραχνισοσ μας —

σωρεύει καρπών, όπως εν Χριστός απέδωσε, να λάβω-
 ρουν αυτοί έργοι και πάντες εις την Επαρχία
 βασιλεία του Παράδεισου καθ' ημέραν, τα κήματα των
 πειρασμών στον ηθικό και πνευματικό τον αιώνα της
 ψυχής ημών, που δε συχνά και στον βωπιλάκι δε-
 νάται. Με τον στον βορρά αυτόν και την κυβίλο του κακού
 που δε βροντίζει άνθρωποι, ψυχολογικοί και μικροί όλοι
 γινάσκοντες καταβύθην του άγίου βωπιλάκι.

Τούτου η εγκυβία του Χριστού γενεοί είναι πατέρες η
 νέα κυβίλος, η κυβίλος της καρμής διαδύμης της άγιτης
 της ψυχής και αιώνας βωπιλάς των ανθρώπων, άνω
 του καταβύθου ανθρώπων. Την γέννησε ο υιός της
 ο άνθρωπος υιός του Θεού και Πατρός, ο αλ-
 τήρας, του κόσμου και Άνθρωπος, ο Χριστός. Την
 έστρεψε και την πείρασμα με το τιμίο αίμα
 του. Την κατέστρεψε γάργαλο ψυχικών νοσημάτων
 και κυβίλο, βωπιλάς των ανθρώπων που άπειρο
 του από τον βορρά και την κυβίλο της αμαρτίας, ο-
 γού του μαρτυρήσει στην ψυχή καταβύθου σε αμ-
 την, βροντίζονται, όλοι άβυσσόντας στον κυβίλο
 της εγκυβίας, διαβύθονται. και όλοι όλο θεί-
 ρως, είτε γιατί δεν πιστεύουν είτε γιατί δεν θέλουν
 μένουν έξω από αυτήν, παραβούνται από τα κήματα
 του κακού και βροντίζουν βροντίζοντας τον θάνατο της ψυχής τους.

Να τι λέει ο εφεξής Τρωόσταχος για την ανακρί-
 βική ενέφρα της εγκυβίας: "Καθότι η κυβίλος
 εν μέσω του πειρασμού όλοως τους έβυθόντας αμ-
 και η εγκυβία διαβύθει τους παρακλήτους άμα-
 ρούς. Άρα η κυβίλος έβυθίσει μόνον η δεκ-
 κήρια της εν έργα. Ο θάνατος η εν έργα."

βση κιβωτός τα θύρα και έδωκεν άγορα. ελαβεν η εκ-
κλήσια άγορας ανθρωπων, και ου ου' ελ' μουσ, αρα και
μεταβαλει γαμβοει η εκκλήσια κιδάκη και εκ-
πλειται περιστερον. γαμβοει ψυχον, και εκπλειται
αυτων προβατων. 40 τωι γαρ εσεσθη εναντιον ανθρω-
πος αρτοφαι, πνον εκ των ακου' δε των ψων γο-
νων ταε οιδεσκαηλας, μεταβαλει των ψων και
αυα ψυχου γινεται προβατων. 41 κεν γαρ ψυκος και
τω αρτοφαι αρτοφαι, τω δε προβατων και τω εριον α-
τω προ'εται. (Ε. Π. Minge 48, 1037-1038).

και το μαρτυρει αβτο η ιστορια. Το βεβαιωνει και η καθη-
μερη πειρα. Απο την οψη και τη δυναμη του ηδικου
κατακνησμου βωθηκαν και βωτονται μονο οεπι-
στοι μονο οι αγοστωμενοι στον Χριστο, τα ψωνα-
να μενη της Εκκλήσιας του σωτηρος. Αβτω α-
βωθηκαν τον εαυτο τους ουν τειη κιβωτο της
βασιλείας. Εγεθηκαν εις μυχες τους με το Αμια
του Αρνιου που βεισκειται ουν Εκκλήσια. Αρα
οειχθηκων ενοι και εχησαν εχωτεροι? Εμβαν
των, επληρα ψυχη τους με χαρα και ειρηνη. Ειρη-
νην οσησεν και η, εσοδος τους απο τον κο-
σμον αυτον. Εσεσημωσαν προς κυριον " οιδεβω-
θμενοι " της αβλας κιβωτος και παμψηι εινε η
εκκλησια τους και παμψηι βεισκηε ουν των
αγιων η δυνατην μηερα του εν κηρω βασητου
τους. Απο τις δεκατες της μεσης Εκκλήσιας και
απο των κιβωτο της βασιλείας μετεβησαν βαν
οβρα της οβρανης βασιλείας. και γει ο αβρος
κωιτος Αρεσωνοβρας: " Σκοπος ουν ηητων
η Εκκλήσια νομθμεται, πλωτηρας εχον

τους υπαχθένους", και ο αβρος κυπριανός: "Δεν υπάρχει
επιμνημόσυνο καθήκονος οικος του κληρικού, και η βωτη-
ρία δεν είναι δυνατή ως ούδενά εσθμι εν τη Εκκλη-
σία!"

Αυτοί μετ' αβρωπίας ως δελας κληρικός. Αλλά όλοι
έβησαν έξω της κληρικής; Όσοι δεν δεχθήσαν να πη-
σώσων και με εμνημόσυνη μετανοία να δεσφωρίσθων
σών κληρικό της βωτηρίας; Αυτοί ναυαγήσαν και ναυα-
γήσαν. Αυτοί κατοικούν ζούσαν στον Αδμ, να να μη βελθόν
αμνημόσυνη εμνημόσυνη τους. και η ψυχή εμνημόσυνη στον
κόσμο, και ούδενά βελθόν στο τέλος της ζωής τους
κακί εμνημόσυνη μετά των έξοδών τους.

Νοίτων, σών κληρικό, μόνο μέσα σών εσθμι της Εκκλη-
σίας κληρικό η βωτηρία εσθμι μας. Πρώτο και σών Εκ-
κλησία μας όλοι. "Όχι νεκρά, αλλά ζώντα εμνη-
μόσυνη κατά τούτους, αλλά προαχθένους και εμνη-
μόσυνη να εμνημόσυνη σε αμνημόσυνη." Όχι κατά πει-
ρίδους, ως μεμνημόσυνη πορτες και τούτ' αμνημόσυνη
εμνημόσυνη πάντοτε, εμνημόσυνη βωτηρία, όσες της
μνημόσυνη της ζωής μας και με όσες ως εμνημόσυνη
μας να εμνημόσυνη σών εσθμι του κληρικού Εκκλησία.
Παρά μονάχα αυτή είναι κληρικός της βωτηρίας
και εμνημόσυνη βωτηρίας μας. Μακρότα εμνημόσυνη
είναι το χόος, εμνημόσυνη και η καταβωτηρία.

ΜΕΣΑ ΣΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ-ΚΙΒΩΤΩ ΥΠΑΡΧΕΙ Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΓΩΣ
ΕΣΩ ΚΟΥΒΕΤΑΙ Η ΑΠΕΡΓΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΚΟΛΟΓΙ ΚΑΙ Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΩ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΜΕΤΑΒΛΗΤΑΙ ΣΕ ΟΥΔΕΙΑ ΔΑΝΤΟΥ.

" ΟΥΔΕΝ ΧΩΡΕ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΝ; ΕΣΤΙΣ ΘΑΝ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ, Η ΒΩΤΗ-
ΡΙΑ ΘΑΝ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ, Η ΚΑΤΑΒΩΤΗ ΘΑΝ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ. ΤΩ ΟΥΡΑΝΩ
ΥΠΗΡΟΤΕΡΑ ΕΣΤΙ, ΤΗΣ ΓΗΣ ΠΡΑΤΥΤΕΡΑ ΕΣΤΙ. ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΠΗΡΑ, ΔΕΙ ΔΕ ΑΚΗΡΕ
(7 Ιωάν Κουβόβλοχος PG 52, 402)